

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

Amendament la proiectul de Lege pentru modificarea unor acte normative (facilitarea activității mediului de afaceri) nr. 62 din 07.03.2023

În conformitate cu art. 59 din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr. 797-XIII din 2 aprilie 1996, în urma examinării proiectului de Lege pentru modificarea unor acte normative (facilitarea activității mediului de afaceri) nr. 62 din 07.03.2023, se propune completarea proiectului de lege cu următorul amendament:

I. La Art. III privind modificarea Codului muncii:

1) la articolul 197¹ alineatul (5), textul „printr-un anunț public plasat pe un panou informativ cu acces general la sediul unității (inclusiv la fiecare din filialele sau reprezentanțele acesteia), precum și, după caz, prin intermediul paginii web sau al mesajelor electronice” se substituie cu textul: „printr-un: a) anunț transmis prin poșta electronică sau prin alt mijloc de comunicare, ce poate fi accesat de către fiecare salariat; și/sau b) anunț public plasat pe pagina web a unității, după caz; și/sau c) anunț public plasat pe un panou informativ cu acces general la sediul unității, inclusiv la fiecare dintre filialele sau reprezentanțele acesteia.”

Argumentare:

Modificarea dată este necesară pentru ajustarea legii la modificările propuse în proiect la art.42¹ și 97¹

2) la pct. 4) la articolul 45 textul „alineatul (2)” se exclude.

3) La pct. 6 la articolul 53 alineatul (1), textul „regulamentul intern al unității” se substituie cu textul „regulamentul intern al unității, dacă este elaborat și aprobat de angajator”.

4) La pct. 9 la Articolul 78, alineatul (2) va avea următorul conținut:

”a¹) pentru perioada absenței salariatului de la locul de muncă pe un termen maxim de 30 de zile, dacă angajatorul nu a fost informat despre motivul absenței”

Argumentare:

În această redacție, norma o să indice clar că contractul individual poate fi suspendat doar în (i) perioada absenței salariatului de la locul de muncă și (ii) doar în interiorul termenului maxim de 30 de zile. În acest fel, sunt eliminate lacunele indicate în aviz privind claritatea, precizia și previzibilitatea.

Suspendarea contractului nu este o sancțiune aplicată salariatului cum

se indică în avizul DJ, suspendarea contractului individual de muncă reprezintă stoparea activității de muncă de către salariat și în consecință, neachitarea plăților salariale de către angajator. Consecința juridică și logică a absenței nemotivate a salariatului este neachitarea plăților salariale de către angajator, ceea ce de fapt și reprezintă noțiunea de suspendare a contractului individual de muncă prevăzută de Codul Muncii.

În ceea ce ține de obligația de la art.9 din Codul Muncii - Scopul modificării propuse este anume de a permite angajatorului să suspende contractului individual de muncă când nu are informații despre motivele absenței salariatului și atunci când salariatul este în imposibilitate de a informa în termen angajatorul. Norma propusă va permite angajatorului să suspende imediat contractul individual de muncă dar nu să emită un ordin de concediere și ca consecință imediată, să fie obligat să achite toate plățile la încetarea contractului individual de muncă. Modificarea propusă de fapt instituie o alternativă absolut logică pentru angajator, de a suspenda contractul individual de muncă în cazul absenței salariatului în loc să emită un ordin de concediere sau în genere să nu existe o acoperire juridică a acestei situații.

5) La pct. 11, la articolul 86 alineatul (1):
litera h) va avea următorul cuprins:

„h) absența fără motive întemeiate de la locul de lucru timp de cel puțin 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă – în cazul salariaților cu durata zilnică a timpului de muncă de minim 8 ore pe zi, sau timp de cel puțin jumătate din durata zilnică a timpului de muncă – în cazul salariaților cu durata zilnică a timpului de muncă mai mică sau mai mare de 8 ore pe zi;”.

litera e), textul „regulamentul intern al unității” se substituie cu textul „regulamentul intern al unității dacă acesta este elaborat și aprobat de angajator”.

6) pct. 14 se expune după cum urmează:

„ La articolul 98:

la alineatul (2), textul „regulamentul intern” se substituie cu textul „regulamentul intern al unității, dacă este elaborat și aprobat de angajator” ;

la alineatul (4), textul „regulamentul intern al unității” se substituie cu textul „regulamentul intern al unității, dacă este elaborat și aprobat de angajator”.

7) la pct. 21 se exclude modificarea propusă pentru alin. (5).

8) La pct. 23, articolul 198, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Regulamentul intern al unității este un act juridic opțional care, la decizia angajatorului, poate fi elaborat pentru unitate, cu consultarea reprezentanților salariaților, și care se aprobă prin ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului. Angajatorilor care aprobă, în mod benevol, regulamente interne ale unităților li se aplică corespunzător prevederile prezentului cod.”

9) la pct. 24, la articolul 199 alineatul (1), partea introductivă va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă angajatorul elaborează și aprobă Regulamentul intern al unității, conform art. 198,, acesta trebuie să conțină următoarele prevederi:”

II. La art. IX privind modificarea Legii 131//2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător:

modificarea alin.(10) al art.4 din Legea nr.131/2012 se exclude.

Argumentare:

La Art. IX privind modificarea alin.(10) a art.4 din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, menționăm că legislația în vigoare nu definește noțiunea „indici de infracțiune”.

III. La art. X privind modificarea articolului 6 din Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În blocurile locative cu apartamente proprietate privată, trecerea locuințelor în categoria încăperilor cu altă destinație decât cea de locuință se efectuează cu acordul prealabil, în formă scrisă, al cel puțin două treimi din totalitatea proprietarilor de apartamente și încăperi cu altă destinație decât cea de locuință, inclusiv al tuturor proprietarilor de apartamente și încăperi cu altă destinație decât cea de locuință cu care se învecinează imediat, pe plan orizontal și vertical, locuința respectivă.”

Argumentare:

La Art. X, pentru claritatea stilului normativ, sugerăm accentuarea necesității obținerii obligatorii a acordului scris al tuturor proprietarilor de apartamente și încăperi cu altă destinație decât cea de locuință cu care se învecinează imediat, pe plan orizontal și vertical, spațiul supus schimbării din categoria locuință în categoria încăperilor cu altă destinație decât cea de locuință în blocurile locative cu apartamente proprietate privată.

IV. Art. XI privind modificarea Legii nr. 179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii se exclude.

Argumentare:

Legislația în vigoare nu definește noțiunea „indici de infracțiune”.

V. Art. XII privind modificarea legii nr. 150/2017 cu privire la Registrul obiectivelor de infrastructură tehnico-edilitară se modifică după cum urmează:

1.La articolul 2 noțiunea „obiective de infrastructură tehnico-edilitară”, ultimul enunț va avea următorul cuprins: „Obiectivele de infrastructură tehnico-edilitară constituie bunuri imobile în măsura în care acestea corespund noțiunii respective conform prevederilor Codului civil. Nu constituie bunuri imobile și nici părți componente ale bunurilor imobile obiectivele de infrastructură tehnico-edilitară care nu sunt atașate, în mod permanent, la un teren sau la o clădire și care pot fi separate fără a deteriora, în mod substanțial, și fără a schimba destinația clădirii sau terenului.”

2. La articolul 10 alineatul (1), litera b) se completează cu cuvintele „ – în cazul obiectivelor tehnico-edilitare care constituie bunuri imobile”.

Argumentare:

La Art.XII privind modificarea noțiunii „obiective de infrastructură tehnico-edilitară” prin care se propune ca obiectivele de infrastructură tehnico-edilitară să facă parte atât din categoria bunurilor imobile, precum și

să nu constituie bunuri imobile, remarcăm ca aceasta atrage după sine necesitatea modificării și art.10 din Legea nr. 150/2017 cu privire la Registrul obiectivelor de infrastructură tehnico-edilitară. Art.10 din Legea vizată stabilește documentele care se conțin în Registrul vizat printre care documentele ce servesc drept temei pentru înregistrarea drepturilor asupra bunului imobil. În cazul acceptării modificării din proiectul de lege, și obiectivele de infrastructură tehnico-edilitară vor face parte și din categoria de bunuri mobile, va fi necesar a fi specificate documentele ce servesc drept temei pentru înregistrarea drepturilor asupra bunului mobil.

VI. Articolul XIII din proiect se completează cu alineatul (2) cu următorul cuprins:

„ (2) Prin derogare de la prevederile articolului 15 alin. (2) din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și a articolului 111 alin. (6) din Legea nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii, planul anual al controalelor pentru anul 2023, care va conține un număr exact de controale planificate asupra unui număr prestabilit de persoane pe parcursul anului, va fi aprobat de către Inspectoratul de Stat al Muncii și publicat pe pagina sa electronică, precum și se va înregistra în Registrul de stat al controalelor până la data de 1 iunie a anului calendaristic la care se referă planul controalelor. ”

Radu MARIAN,
Deputat în Parlament